

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 638/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 16 września 2020 roku w sprawie II K 676/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Oskarżony A. P. zarejestrował na siebie działalność gospodarczą – pośrednictwo kredytowe, natomiast osobą, która faktycznie zajmowała się działaniem firmy i była jej reprezentantem, była żona oskarżonego świadek M. P. (1). W ramach reprezentacji w/w zajmowała się także rozliczeniami z ZUS, w tym odprowadzaniem należnych składek z	zeznania świadka M. P. (1)	k. 347v-348v

tytułu prowadzonej działalności.

W okresie od 21 czerwca 2017r. do 21 lutego 2018r. w/w byli małżeństwem i mieszkali razem. Oskarżony A. P. poza długiem wobec ZUS-u- jaki wynika z tytułu prowadzonej w/w działalności gospodarczej, był dłużnikiem wielu podmiotów jako osoba fizyczna i również prowadzono przeciwko niemu postępowania egzekucyjne.

Dokumenty dotyczące zadłużenia w/w firmy przychodziły do oskarżonego na adres domowy, odbierał je albo oskarżony albo jego żona. Dokumenty firmowe znajdowały się jako ogólnodostępne w domu stron. Aktualnie tj. od czerwca 2020r. oskarżony pozostaje z żoną w separacji, toczy się sprawa cywilna w tym przedmiocie, małżonkowie mają rozdzielną majątkową.

Przeciwko oskarżonemu i jego żonie toczy się sprawa karna o oszustwa i inne, gdzie świadek M.

		P. przyznaje się do części zarzutów, a oskarżony nie przyznaje się do żadnego.		
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		<p>M. P. (1) podrobiła sporny dokument „Zawiadomienie o zawieszeniu postępowania” i przesłała go w formie e-mail do męża.</p> <p>Oskarżony nie miał świadomości, co do wciąż trwającej egzekucji komorniczej ze strony wierzyciela ZUS.</p> <p>Oskarżony nie znał hasła do laptopa żony.</p>	zeznania świadka M. P. (1)	k. 347v-348v
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Zeznania M. P. (1)	Zeznania świadka M. P. (1) zostały uznane		

za wiarygodne w zdecydowanej części, tj. poza tą częścią, gdzie w/w neguje, by oskarżony znał hasło dostępu do używanego przez świadka laptopa oraz podaje, iż oskarżony w ogóle nie interesował się losami prowadzonej na jego dane działalności gospodarczej, a dokładnie losami powstałego z tego tytułu zadłużenia. W części uznanej za wiarygodne zeznania w/w korespondują natomiast z wyjaśnieniami oskarżonego, a ponadto znajdują potwierdzenie w dokumentach, w tym informacja komornika, co do wielości postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko oskarżonemu i wysokości zadłużenia. Ponadto w tej części jawią się jako logiczne i zgodne z życiowym doświadczeniem.

Depozycje w/w osób w tej części uznanej za wiarygodne wzajemnie się uzupełniają i tworzą logiczny obraz przestępstwa.

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Zeznania M. P. (1)</p>	<p>Zeznania świadka M. P. (1) w części, gdzie neguje zainteresowanie męża losami zarejestrowanej na jego dane działalności gospodarczej, w tym losami postępowań egzekucyjnych, pośrednio nie znajdują potwierdzenia w wyjaśnieniach samego oskarżonego, a ponadto są sprzeczne z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania.</p> <p>Rażąco sprzeczne z logiką i życiowym doświadczeniem, jest także wniosek świadka o braku znajomości przez oskarżonego hasła dostępu do jej</p>	

		<p>laptopa, gdzie jest to jedyny działający komputer w domu, a małżonkowie żyją razem w zgodzie pod jednym dachem.</p> <p>Ponadto zeznania w/ w świadka, w części gdzie opisuje swój osobisty kontakt z przedstawicielem ZUS jest sprzeczny z zeznaniami świadków – pracowników ZUS, w szczególności E. P. (1).</p> <p>Szerzej stanowisko sądu odwoławczego, co do oceny zeznań świadka M. P. i innych, przedstawiono w rubryce nr 3.1.</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	- błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na jego treść, poprzez niesłuszne przyjęcie, że oskarżony A. P. świadomie przedłożył swojemu	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>pracodawcy podrobione uprzednio rzekome pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w którym Zakład ten miał poinformować o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego, działając w celu udaremnienia zaspokojenia swojego wierzyciela, podczas, gdy analiza akt sprawy, w tym wyjaśnień oskarżonego wskazuje, iż to jego żona M. P. (1), prowadziła działalność gospodarczą zarejestrowaną na męża i nie dokonała - pomimo jej zapewnień - zawieszenia tej działalności w (...), a więc to najprawdopodobniej ona mogła być autorką spornego e-maila przesłanego do oskarżonego i spornego, podrobionego dokumentu ZUS,</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Jak wynika ze spójnych wyjaśnień oskarżonego i dużej</p>				

części zeznań
świadka M. P. (1),
oskarżony
zarejestrował
działalność
gospodarczą –
pośrednictwo
kredytowe na swoje
dane, natomiast
osobą, która
faktycznie
zajmowała się
prowadzeniem tej
firmy i była jej
reprezentantem była
M. P. (1). W
ramach podjętej
reprezentacji
zajmowała się ona
także rozliczeniami
firmy z Zakładem
Ubezpieczeń
Społecznych, w tym
odprowadzaniem
należnych składek z
tytułu prowadzonej
działalności. Taki
układ zarówno
świadek, jak też
oskarżony
akceptowali i
zgodnie wynika
on depozycji w/
w. Ponadto taki
podział czynności,
w ramach
prowadzonej
działalności
gospodarczej jest
rzeczą często
spotykaną pomiędzy
małżonkami, którzy
żyją razem, w
zgodzie i wzajemnie
sobie ufają.
Dodatkowo świadek
M. P. przekonująco
podała, że
zarejestrowanie
firmy akurat na

dane A. P. miało związek z tym, iż taki układ pozwalał na zapłatę składek do ZUS w niższej ich wysokości.

Sąd odwoławczy zważył, iż intencją apelanta,

zgłaszającego

wniosek o

przesłuchanie M.

P. (1), było

udowodnienie tego,

kto faktycznie

prowadził

działalność

gospodarczą

zarejestrowaną na

oskarżonego i

opłacał z niej

składki ZUS, w tym

kontaktował się ze

świadkiem E. P.

(1) (tj. iż była to

żona oskarżonego),

a w konsekwencji

powyższego także

wykazanie, iż to

właśnie świadek

podrobiła sporny

dokument, który

następnie przesłała

e-mailem do męża.

Wniosek o

przesłuchanie w

charakterze świadka

M. P. (1) był

ze wszech miar

uzasadniony, jako

taki został

uwzględniony i

przeprowadzony w

toku postępowania

odwoławczego.

Ocena jednak tego

osobowego źródła

dowodowego nie

doprowadziła do

oczekiwanego przez apelanta ustalenia, że to M. P. (1) jest autorką podrobionego dokumentu oraz sprawczynią jego przesłania mężowi.

Sąd Okręgowy zauważa, iż bardzo czytelnie jawi się motyw podrobienia dokumentu o nazwie „Zawieszenie prowadzonego postępowania”, w szczególności, gdy podrobienie połączono następnie z przedstawieniem go pracodawcy oskarżonego. Okazanie/złożenie podrobionego dokumentu pracodawcy spowodowało, iż zaprzestał on potrącać z pensji oskarżonego należne sumy na poczet egzekucji komorniczej, gdzie wierzycielem był ZUS. Rzecz działa się, kiedy małżonkowie P. mieszkali razem, w zgodzie, a więc gdzie wynagrodzenie każdego z nich – także oskarżonego – zasilало wspólny budżet. W tej sytuacji motyw, jakim było „schowanie” wynagrodzenia oskarżonego przez

komornikiem (fachowo określone uszczupleniem zaspokożenia wierzyciela) posiadali obje małżonkowie P. w tym samym stopniu. Oboje małżonkowie niewątpliwie wiedzieli także o istniejącym zadłużeniu ze strony ZUS. Wspólny motyw wynika głównie z takich okoliczności jak: prowadzenie w chwili zarzuczonego czynu wspólnego gospodarstwa domowego, czerpanie zysków z firmy zarejestrowanej na oskarżonego, której prowadzeniem zajmowała się żona oskarżonego, posiadanie wspólności majątkowej, wspólnego interesu w uchronieniu dochodu, jaki oskarżony posiadał z tytułu zatrudnienia, przed zajęciem komorniczym.

Sąd odwoławczy rozważał, czy możliwym był tu inny motyw działania sprawcy tj. sfalszowanie dokumentu i jego przesłanie e-mailem do oskarżonego przez M. P. (1) tylko

po to, by uniknąć
mężowskiego
gniewu za
spowodowanie
zadłużenia w ramach
prowadzonej
działalności –
ostatecznie motyw
ten odrzucono. Taki
bowiem „podstęp”
małżonka musiałby
mieć jakieś
dostatecznie
sensowne
wyjaśnienie, a to
mogłoby w istocie
wynikać jedynie ze
spłaty powstałego
zadłużenia, a nie
z jakiegoś, bliżej
niewyjaśnionego
„wyjaśnienia”
sprawy w urzędzie.
Oskarżony to osoba
dorosła i poczytalna.
Oboje małżonkowie
mieli świadomość
istnienia zadłużenia
i musieli znać jego
wysokość (każde
pismo przesyłane
listownie takowe
wskazywało), znając
swoje dochody
(także wielość
innych wierzycieli i
wysokość długów)
wiedzieli, iż
zadłużenia wobec
ZUS nie spłacono.
Nikt myślący
trzeźwo nie
uwierzyłby, iż urząd
wszczał egzekucję
komorniczą (z którą
wiążą się dodatkowe
koszty), gdzie
sprawę zadłużenia
można jeszcze
„jakoś” wyjaśnić tak

– by egzekucji nagle nie prowadzono (zawieszono postępowanie). Nie wydarzyły się przecież żadne okoliczności, które w świetle prawa mogłoby uzasadniać zmianę stanowiska wierzyciela – ZUS.

M. P. (1) przesłuchana w charakterze świadka jednoznacznie, stanowczo (nawet dwukrotnie) zaprzeczyła, by to ona podrobiła dokument i przesłała je mężowi – w jakimkolwiek bądź celu. Istotnie w/ w potwierdziła, że to ona faktycznie zajmowała się prowadzeniem działalności, ale przyznała też, iż oskarżony wiedział o powstałym zadłużeniu, a małżonkowie nie mieli pieniędzy by dług spłacić (...Nie mieliśmy dochodów, więc nie było z czego opłacać składek, a działalność nie była wyrejestrowana. – k.349). Wszystko to także działo się jeszcze w czasie, kiedy A. i P. P. dalej jako małżeństwo mieszkali razem pod wspólnym dachem, a więc w takich okolicznościach,

gdzie obje
małżonkowie siłą
rzeczy wiedzą o
swoich dochodach i
długach.

Doświadczenie
wskazuje jedynie,
iż przy wielości
długów (jako osób
fizycznych, czy
prawnych) mogli co
najwyżej nie móc
podać konkretnej
wysokości długu
konkretnego
wierzyciela. Z pisma
komornika
sądowego z dnia
5 lipca 2018r.
(ok. cztery miesiące
po dacie czynu)
wynika, iż w tym
czasie prowadził on
przeciwko
oskarżonemu
łącznie 8
postępowań
egzekucyjnych,
gdzie zaległości
przekraczały 67.000
zł. plus koszty i
opłaty.

W zakresie
okoliczności
istotnych dla
rozstrzygnięcia
sprawy takich
choćby jak to, czy
oskarżony
podpisywał jednak
dokumenty
związane z
prowadzoną
działalnością
gospodarczą, czy
miał/mógł mieć do
nich wgląd, czy
wiedział, gdzie się
znajdują oraz kiedy

i w jakiej formie dowiedział się o feralnym zadłużeniu w odprowadzaniu składek do ZUS-u, świadek M. P. (1) choć przyznawała, że dokumenty te były w domu dostępne dla domowników, to jednak co do szczegółów w dużej mierze zasłania się własną niepamięcią, jaka miała wynikać z upływu czasu. W tej sytuacji jej depozycje w zakresie, gdzie klóć się jaskrawie z życiowym doświadczeniem i logiką zdarzeń zostały uznane za niewiarygodne. Nieostre i mało konkretne są bowiem zeznania w/w – kiedy świadek zapytana o to: jaką konkretnie dokumentację związaną z działalnością podpisywał mąż, jaką korespondencję odbierał/mógł odebrać w tym zakresie, jakie dokładnie dokumenty związane z zadłużeniem i o jakich treściach przysłano do domu stron, czy w jakich okolicznościach świadek i oskarżony dowiedzieli się o zadłużeniu ZUS, a zwłaszcza jakie

okoliczności temu towarzyszyły.

Właśnie z tego względu stanowisko świadka uznano za nieudolną próbę obrony osoby oskarżonego.

Również taki walor należy przydać depozycjom tego świadka w zakresie, w jakim zeznaje na okoliczność

posiadania laptopa i dostępu do niego oskarżonego.

Wiedza i doświadczenie

życiowe wskazują bowiem, że jeżeli małżonkowie

posiadają wspólny domicyl, prowadzą wspólne

gospodarstwo

domowe, to dorośli

domownicy mają

jednakowy dostęp

(tj. znają hasło) do

komputera

(laptopa), który jest

po prostu wspólnym

urządzeniem

domowym,

zwłaszcza, gdy z

zeznań M. P.

(1) wynika także,

że tylko czasami

zabierała ona laptop

do pracy, a

oskarżony nie

posiadał swojego

laptopa, jak też

w ich domu

nie było komputera

stacjonarnego. W

tych okolicznościach

tym bardziej

niewiarygodnie

brzmia zeznania świadka, że oskarżony nie znalazł hasła dostępu do wspomnianego laptopa i w tej części odmówiono wiarygodności jej zeznaniom.

Oskarżony przedstawia wersję, jakoby o powstałych zaległościach z tytułu odprowadzania składek ZUS dowiedział się dopiero z pism tego Zakładu w 2017 roku. Wówczas to żona miała mu wyjaśnić, że powstało to na skutek błędnego wypełnienia deklaracji, a także, że złoży ich korektę i skontaktuje się z pracownikiem jednostki ZUS.

Świadek M. P. (1) nie potwierdziła tymczasem w kategoriach sposobu, że w przedmiocie zadłużenia z tytułu odprowadzania składek do ZUS kontaktowała się konkretnie z E. P. (2). Zeznała jedynie, że kontakt z przedstawicielem ZUS miał miejsce, jednakże nie wskazała ani konkretnej daty, czy

nawet przedziału czasowego, kiedy miałyby do tego dojść. Stwierdziła wręcz, że „nie wie czy to była Pani P.”. Natomiast przesłuchana w sprawie E. P. (1) kategorycznie zaprzeczyła jakoby kiedykolwiek rozmawiała z M. P. (1), czy też z A. P., w tym o losach postępowania egzekucyjnego. Świadek E. P. zeznała, że pracownicy ZUS nie prowadzą rozmów telefonicznych na temat informacji o postępowaniach egzekucyjnych z żadnymi osobami, w tym również z osobami trzecimi. Świadcowie E. G., A. G. oraz L. B. – pracownicy różnych wydziałów i jednostek terenowych ZUS potwierdziły, iż nie ma także zwyczaju kontaktowania się z patentami jednostki w trybie korespondencji e-mail.

Świadek M. P. (1) w logiczny i przekonujący dla sądu sposób, nie potrafiła wyjaśnić dlaczego w odpowiednim czasie nie wyrejestrowała

nierentownej jej zdaniem firmy (czy też nie zawiesiła jej działalności). Z jej zeznań - wbrew twierdzeniom apelanta - nie wynika także, aby poinformowała oskarżonego, iż dopełniła obowiązku wyrejestrowania/ zawieszenia działalności i że składki już nie będą go obciążały.

Wyjaśnienia oskarżonego nie są więc spójne z zeznaniami świadka M. P. (1), a w depozycjach tego świadka oraz oskarżonego pojawiają się istotne rozbieżności, co do najważniejszych aspektów sprawy, które wskazano powyżej.

Nie mogą odnieść przy tym pożądanego skutku twierdzenia oskarżonego oraz świadka, że wspomniany dochód oskarżonego z racji jego wysokości na poziomie minimalnego wynagrodzenia, nie podlegałby zajęciu, skoro faktycznie do takowego doszło na podstawie tytułów wykonawczych, które nie były

zakwestionowane przez dłużników.

Świadek przy tym nie zaprzeczała, że oskarżony mógł jednak wiedzieć, gdzie są składowane i magazynowane dokumenty związane z prowadzeniem firmy, a więc mógł mieć do nich dostęp, tak samo jak odebrać jakąś korespondencję przesłaną pocztą na domowy adres. Nie sposób dać wiary, że M. P. (1), związana wówczas węzłem wspólności małżeńskiej, świadomie i konsekwentnie utrzymywałaby nierentowną firmę zarejestrowaną na męża, powodując coraz to większe zadłużenie, całkowicie poza wiedzą i świadomością współmałżonka – oskarżonego A. P.. Firma okazała się nierentowna, ale to już wiązało się z postaniem zadłużenia, a takowego – jak podała sama M. P. - nie było z czego spłacić.

Zeznania świadka M. P. - oceniane zgodnie z zasadami

wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego, jak też zawodowego nie pozwalają na ustalenie wersji lansowanej przez apelanta.

Nie można także pominąć innych faktów, które płyną z zeznań M. P. (1), a które w ocenie sądu dają dodatkowe przekonanie o ich wiarygodności w zakresie, w jakim w/w w neguje podrobienie feralnego dokument i jego przesłanie mężowi. Otóż, z uwagi na wiadomości posiadane z urzędu przez prokuratora, w postępowaniu odwoławczym doszło do ujawnienia okoliczności, iż wobec obojga małżonków P. toczy się obecnie postępowanie sądowe o czyny popełnione wspólnie i w porozumieniu przeciwko mieniu i obrotowi gospodarczemu (z art. 286 kk, art. 297 kk), które związane są z działalnością spółki z o. o., zarejestrowanej na M. P. (1), gdzie członkiem zarządu był A. P. (jest to inna działalność

gospodarcza aniżeli przedmiotowa). W sprawie tej M. P. (3) częściowo przyznała się do winy (co sama przyznała zeznając jako świadek). Postawa procesowa M. P. (1), która przyznaje się częściowo do zarzuconych jej w/w przestępstw, które niosą w sobie o wiele większy ciężar gatunkowy, z uwagi chociażby na stopień społecznej szkodliwości i sposób działania sprawców, jak czyn zarzucony oskarżonemu będący osądem w przedmiotowym postępowaniu oraz fakt ewentualnego posiadania na swym koncie skazania w innej sprawie karnej (nie przesądzając oczywiście finału postępowania, które jest w toku), takiego, jak wspomniany powyżej kalibru, sprawia, że także w tym postępowaniu, M. P. (1) - gdyby rzeczywiście były ku temu faktyczne podstawy - zapewne przyznałaby się do czynu objętego aktem oskarżenia. Ponowne bowiem skazanie za taki czyn, jaki jest przedmiotem osądu w niniejszym

postępowaniu, nie naruszałoby w tej sytuacji w istotny sposób status quo M. P. (4) tj. co do zasady nie pogarszałoby jej pozycji życiowej, zawodowej i ekonomicznej.

Zawrócić należy też uwagę na ujawnioną w toku postępowania odwoławczego drugą istotną dla sprawy okoliczność, jak ta, że pomiędzy małżonkami P. obecnie toczy się postępowanie w sprawie o separację z wniosku M. P. (3). Ta okoliczność (która wyraża pogorszenie w stosunkach małżeńskich) sprawia, że M. P. (1) mogłaby posiadać interes w intencyjnym dokuczeniu A. P. (zeznawaniu na jego niekorzyść). W takiej sytuacji jej depozycje mogłyby być nakierowane na chęć dostarczenia sądowi danych potwierdzających winę oskarżonego w zarzuconym mu czynie. Analiza depozycji świadka M. P. prowadzi do wniosku, że nie jednak takiego nie

miało w sprawie miejsca.

Dlatego też, mając na uwadze zasady logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego kategoryczne twierdzenia świadka M. P. (1), iż nie sfalszowała i nie posłużyła się dokumentem ostatecznie przekonują.

Natomiast za niewiarygodną uznać należy wersję oskarżonego - lansowaną również przez apelanta - jakoby to M. P. (1) mogła „być autorką maila i podrobionego dokumentu ZUS”.

Reasumując: rozumowanie, które zaprezentował Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku zasługuje na pełną akceptację, podobnie jak jego finalny wniosek prowadzący do uznania A. P. za sprawcę zarzuconego mu czynu. Argumenty podnoszone w apelacji nie zdołały wniosku tego podważyć, bowiem

nie stanowią realnej przeciwwagi logicznej dla rozumowania zaprezentowanego w uzasadnieniu wyroku.			
Wniosek			
zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
- materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego dostarczył podstaw do uznania, że oskarżony nie jest winny zarzuconego mu czynu; apelacja zaś jest w tym zakresie jest bezzasadna;			
3.2.	- zarzut obrazy przepisów postępowania tj. art. 352 kk oraz 193 § 1 kpk, poprzez niedopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. P. (1) na okoliczność tego, kto	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	faktycznie prowadził działalność gospodarczą, kto opłacał składki na ZUS z nią związane i na okoliczność kontaktu świadka z pracownikiem ZUS E. P. (1),		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Świadek M. P. (1), jako żona oskarżonego, pozostająca z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, wobec wyjaśnień oskarżonego oraz określonej tezy dowodowej, mogła posiadać istotne w sprawie informacje.			
Wniosek			
o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. P.,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z powodów wskazanych powyżej wniosek o			

<p>przesłuchanie w charakterze świadka M. P. został uwzględniony, a dowód przeprowadzony w toku postępowania odwoławczego.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>- zarzut obrazy przepisów postępowania tj. art. 352 kk oraz 193 § 1 kpk, poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność tego, jaki jest adres IP komputera, z którego wysłany został e-mail do oskarżonego zawierający podrobiony dokument ZUS, połączony z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego informatyka na tą okoliczność;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Nie ma potrzeby sięgania po wnioskowany przez apelanta dowód o dopuszczenie w sprawie biegłego z zakresu informatyki celem ustalenia</p>				

adresu IP komputera , z którego nadesłana została korespondencja e-mail od E. P. (1)”. Po pierwsze wniosek ten mógł być bez przeszkód zgłoszony w toku postępowania przez sądem I instancji, szczególnie gdy oskarżony był reprezentowany przez ustanowionego obrońcę. Ponadto dowód ten jest także zbędny dla udowodnienia tezy dowodowej, po pierwsze z uwagi na okoliczność, która wynika z zeznań świadków:

– pracownicy jednostek terenowych ZUS w kwestiach prowadzonych egzekucji nie nawiązują kontaktów z „dłużnikami” ani osobami trzecimi. Świadek E. P. (1) zeznała, że wskazany adres skrzynki pocztowej, z którego został nadany sporny e-mail nigdy nie należał do niej, korzysta ona ze służbowego adresu e-mail, jednakże o innej nazwie. W sprawie brak

jest jakichkolwiek racjonalnych podstaw do przyjęcia, że ktokolwiek z pracowników jednostek ZUS (z uwagi na konstrukcję dokumentu zawierającego pieczętki instytucji i osób sprawujących określone funkcje w ZUS wraz z ich odrębnymi podpisanymi) mieli jakikolwiek interes w wytworzeniu spornego dokumentu i przesłania informacji w formie wiadomości e-mail. Poza tym próba uzyskania przez organ prowadzący postępowanie informacji – o pełnych danych osobowych wraz z adresem usługi posiadacza adresu IP logującego się do sieci w określonych datach i godzinach nie powiodła się ze względów formalnych (k.91 i inne). Do ustalonego bowiem adresu IP 94.254.142.92 w rzeczonym przedziale czasowym, bez wskazania numeru portu docelowego, dynamicznie zostało przydzielonych przeszło kilkaset

niezwiązanych z sobą sesji internetowych. Taka liczba transmisji, dodatkowo nie powiązanych ze sobą, bez posiadania portu docelowego, praktycznie uniemożliwia wychwycenie spornej sesji internetowej.

Ponadto operatora telekomunikacyjnego obowiązuje jedynie 12 miesięczny okres przechowywania danych, po którym okresie dane te ulegają zniszczeniu. Mając na uwadze czasokres popełnienia czynu w powiązaniu z powyższym ustaleniem należy przyjąć, że dane, które byłyby ewentualnie przydatne w sprawie, już nie istnieją,

- po drugie ustalono, iż laptop, jakim posługiwała się w chwili czynu M. P. (1) mógł być jednak dostępny dla dorosłych domowników (małżonków żyjących w zgodzie, mających do siebie zaufanie, szczególnie gdy nie ma w domu innych tego typu sprzętów).

Wniosek		
wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego informatyka	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
przyczyny wskazano powyżej w punkcie 3.3.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

wyrok i wszystkie zawarte w nim rozstrzygnięcia;			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
wyrok jest słuszny, apelacja nie zasługuje na uwzględnienie;			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
2 i 3 sentencji		<p>O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 8 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223). Wysokość opłaty za drugą instancję ustalono zgodnie z art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy. Wydatek postępowania odwoławczego stanowił ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, ooz. 1026) z późn. zm. oraz wynagrodzenie obrońcy reprezentującego prawa oskarżonego z urzędu ustalone na poziomie stawki minimalnej - mając na uwadze nakład pracy adwokata w</p>

	<p>wyjaśnienie sprawy, jak i objętość i charakter sprawy (§ 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu).</p> <p>Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od zasady ponoszenia przez oskarżonego kosztów sądowych. Oskarżony jest osobą w sile wieku, zdrową, ponoszącą standardowe koszty związane z utrzymaniem siebie, żony oraz dwójki dzieci. Posiada wykształcenie wyższe, wyuczony zawód oraz stałe zatrudnienie z dochodem 2000 zł miesięcznie.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 16 września 2020 roku w sprawie II K 676/19		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana